

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

15. studenoga 2017.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Direktiva 2006/112/EZ – članak 168. točka (a), članak 169. točka (a), članak 214. stavak 1. točke (d) i (e) i članci 289. i 290. – Mogućnost odbitka pretporeza (PDV) koji se mora platiti ili koji je plaćen – Izlazne transakcije u drugim državama članicama – Sustav izuzeća od poreza u državi članici u kojoj je izvršen odbitak“

U predmetu C-507/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad (Upravni sud u Sofiji, Bugarska), odlukom od 12. rujna 2016., koju je Sud zaprimio 26. rujna 2016., u postupku

Entertainment Bulgaria System EOOD

protiv

Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot (izvjestitelj), u svojstvu predsjednika vijeća, S. Rodin i E. Regan, suci, nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Entertainment Bulgaria System EOOD, S. Georgieva, u svojstvu agenta,
- za Direktora na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija, A. Georgiev, u svojstvu agenta,
- za bugarsku vladu, E. Petranova i M. Georgieva, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, L. Lozano Palacios i P. Mihaylova, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odlučiti bez mišljenja, donosi sljedeću

Presudu

1. Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 168. točka (a) i (b), članka 169. točke (a) i članka 214. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom

sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009. (SL 2010., L 10, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 330.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/112).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Entertainment Bulgaria System EOOD (u daljnjem tekstu: EBS) i Direktora na Direkcija „Obžalovane i današnje-osiguritelna praksa” – Sofija (direktor Direkcije „Žalbe i praksa na području poreza i socijalnog osiguranja” u Sofiji, Bugarska), u vezi s poreznim rješenjem kojim se tom društvu nalaže plaćanje naknadno obračunanog poreza na dodanu vrijednost (PDV) i zateznih kamata.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Članak 168. Direktive 2006/112 propisuje:

„Ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznik ima pravo, u državi članici u kojoj provodi predmetne transakcije, odbiti sljedeće od PDV-a koji je dužan platiti:

(a) PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen u toj državi članici za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik;

[...]”

4 Članak 169. te direktive propisuje:

„Uz odbitak iz članka 168., porezni obveznik ima pravo odbiti PDV iz tog članka ako se roba i usluge koriste u sljedeće svrhe:

(a) transakcije koje se odnose na aktivnosti iz drugog podstavka članka 9. stavka 1. koje se provode izvan države članice u kojoj treba platiti ili je plaćen PDV, u pogledu kojih bi se PDV mogao odbiti da su bile provedene u toj državi članici;

[...]”

5 Članak 214. navedene direktive propisuje:

„1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale identifikaciju sljedećih osoba putem jedinstvenog broja:

(a) svakog poreznog obveznika, osim onih iz članka 9. stavka 2. koji na svojem području isporužuju robu i usluge vezano uz koje je moguć odbitak PDV-a, osim isporuke robe i usluga vezano uz koje PDV može platiti isključivo kupac ili osoba kojoj su roba i usluge namijenjene sukladno člancima 194. do 197. i članku 199.;

[...]

(d) svaki porezni obveznik koji unutar svojeg državnog područja prima usluge za koje je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196.;

(e) svaki porezni obveznik koji ima poslovni nastan na svom državnom području koji pruža usluge unutar državnog područja druge države članice, za koje PDV može platiti samo primatelj u skladu s člankom 196.

[...]"

6 Članak 196. iste direktive propisuje:

„PDV je dužan platiti svaki porezni obveznik, ili pravna osoba koja nije porezni obveznik ali je identificirana za potrebe PDV-a, kojem se pružaju usluge navedene u članku 44., ako usluge pruža porezni obveznik koji nema poslovni nastan na području države članice.”

7 Prema članku 282. Direktive 2006/112, izuzeća i progresivne porezne olakšice propisane tim odjeljkom primjenjuju se na isporuke robe i usluga malih poduzeća.

8 Članak 287. te direktive propisuje:

„Države članice koje su pristupile nakon 1. siječnja 1978., mogu izuzeti od poreza porezne obveznike čiji godišnji promet ne prelazi protuvrijednost u nacionalnoj valuti sljedećih iznosa, prema tečaju na dan njihovog pristupanja:

[...]

(17) Bugarska: 25 600 [eura];

[...]"

9 Članak 289. navedene direktive propisuje:

„Porezni obveznici izuzeti od PDV-a nemaju pravo na odbitak PDV-a u skladu s člancima od 167. do 171. i člancima od 173. do 177., te ne smiju iskazivati PDV na svojim računima.”

10 Članak 290. Direktive 2006/112 propisuje:

„Porezni obveznici koji imaju pravo na izuzeće od PDV-a mogu se odlučiti ili za uobičajene odredbe PDV-a ili za pojednostavljene postupke navedene u članku 281. U tom slučaju oni imaju pravo na bilo koje progresivne porezne olakšice određene nacionalnim zakonodavstvom.”

Bugarsko pravo

11 Članak 70. stavak 4. Zakona za danak varhu dobavenata stojnost (Zakon o porezu na dodanu vrijednost, DV br. 63 od 4. kolovoza 2006.) (u daljnjem tekstu: ZDDS) propisuje da osoba koja je registrirana u skladu s člankom 97.a ZDDS-a nema pravo na odbitak pretporeza.

12 Članak 94. ZDDS-a u stavku 3. propisuje da je registriranje u svrhu PDV-a ili obvezno ili fakultativno.

13 Članak 96. ZDDS-a u stavku 1. propisuje da je svaki porezni obveznik koji je ostvario oporezivi promet veći ili jednak 50 000 bugarskih leva (BGN) (oko 25 600 eura) u razdoblju koje ne prelazi dvanaest uzastopnih mjeseci koji prethode tekućem mjesecu dužan podnijeti zahtjev za registraciju u svrhe toga zakona u roku od petnaest dana nakon završetka poreznog razdoblja u kojem je dostigao taj promet.

14 ?lanak 97.a ZDDS-a odre?uje:

„1. Obvezan je registrirati se u skladu s ovim zakonom svaki porezni obveznik u smislu ?lanka 3. stavaka 1., 5. i 6. koji je primatelj isporuka usluga koje se pružaju na državnom području, koje su oporezive i za koje se može zahtijevati pla?anje PDV-a od primatelja u skladu s ?lankom 82. stavkom 2.

2. Obvezan je registrirati se u skladu s ovim zakonom svaki porezni obveznik u smislu ?lanka 3. stavaka 1., 5. i 6. s poslovnim nastanom na državnom području koji isporučuje usluge u skladu s ?lankom 21. stavkom 2. koje se pružaju na državnom području druge države ?lanice.

3. Za poreznog obveznika registriranog u skladu sa stavkom 1. tako?er se smatra da je registriran u skladu s stavkom 2. i obrnuto.

[...]”

15 U ?lanku 100. stavku 1. ZDDS-a predvi?eno je:

„Svaki porezni obveznik koji ne ispunjava uvjete za obveznu registraciju u skladu s ?lankom 96. stavkom 1. ima se pravo registrirati u skladu s ovim zakonom.”

16 ?lanak 113. stavak 9. ZDDS-a predvi?a:

„Porezni obveznici koji nisu registrirani u skladu s ovim zakonom ili koji su registrirani na temelju ?lanka 97.a stavaka 1. i 2. [...] nemaju pravo navesti PDV na ra?unima koje izdaju. ”

Glavni postupak i prethodna pitanja

17 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je EBS društvo s poslovnim nastanom u Bugarskoj koje pruža usluge u domeni internetskih usluga, poput izrade internetskih stranica, razvoja multimedijских proizvoda ili grafi?kog dizajna.

18 Po?evši od 21. prosinca 2010., EBS je identificiran u svrhu PDV-a na temelju ?lanka 97.a stavka 2. ZDSS-a, koji propisuje registraciju poreznih obveznika s poslovnim nastanom u Bugarskoj koji isporučuju usluge koje se pružaju na državnom području druge države ?lanice.

19 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je EBS primio isporuke usluga od poreznih obveznika s poslovnim nastanom na području država ?lanica razli?itih od Republike Bugarske, a kojima se on služio za isporuku usluga u drugim državama ?lanicama i u Švicarskoj.

20 EBS je izvršio odbitak pretporeza na usluge koje je primio u okviru sustava prijenosa porezne obveze i izvršio odbitak tog poreza.

21 Tijekom poreznog nadzora Nacionalna agencija za prihode (Nacionalna agencija za javne prihode, Bugarska) utvrdila je da je EBS 30. studenoga 2013. dosegnuo promet iznad kojega se u toj državi ?lanici na poduzetnike više ne primjenjuje sustav izuze?a od PDV-a i oni se moraju na temelju nacionalnog prava registrirati u sustavu PDV-a u skladu s ?lankom 96. stavkom 1. ZDDS-a.

22 Nacionalna agencija za javne prihode poreznim rješenjem od 16. rujna 2015., s jedne strane, ocijenila je da je EBS neosnovano upotrijebio svoje pravo na odbitak pretporeza u vezi s primljenim uslugama, s obrazloženjem da ?lanak 70. stavak 4. ZDSS-a zabranjuje uporabu tog prava za porezne obveznike identificirane na temelju ?lanka 97.a ZDSS-a, i, s druge strane,

naložila je EBS-u povrat PDV-a sa zateznim kamatama (u daljnjem tekstu: porezno rješenje).

23 Odlukom od 30. studenoga 2015. direktor Direkcije „Žalbe i praksa na području poreza i socijalnog osiguranja“ u Sofiji djelomično je usvojio zahtjev za ispravak poreznog rješenja, ocjenjujući da se EBS-u ne može zabraniti odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen prije njegova identificiranja u svrhu PDV-a u skladu sa stavkom 1. članka 96. ZDDS-a, nego samo do dana kada su uvjeti za podnošenje zahtjeva za registraciju na temelju te odredbe bili ispunjeni.

24 EBS je zbog obveze plaćanja PDV-a u iznosu od 2 094 196 BGN (otprilike 1 070 741 euro), uvećanog za zatezne kamate, tužbom za poništenje tako izmijenjenog poreznog rješenja pokrenuo postupak pred Administrativnim sudom Sofia-grad (Upravni sud u Sofiji, Bugarska).

25 Taj se sud pita o usklađenosti članka 70. stavka 4. ZDDS-a s Direktivom 2006/112.

26 On navodi da, iako porezni obveznici identificirani u svrhu PDV-a na temelju članka 97.a ZDDS-a, na koji se poziva stavak 4. članka 70. ZDDS-a, ne mogu navesti PDV na svojim računima za isporuke koje izvršavaju u Bugarskoj, oni bi morali moći, nasuprot tomu, obračunati taj porez za isporuke robe ili usluga izvršene u mjestu koje se nalazi izvan teritorija te države članice. Taj sud ocjenjuje da ti porezni obveznici stoga mogu odbiti pretporez koji se mora platiti ili koji je plaćen u odnosu na usluge koje su im isporučili porezni obveznici s poslovnim nastanom na području drugih država članica.

27 U tim je okolnostima Administrativni sud Sofia-grad (Upravni sud u Sofiji) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 214. [Direktive 2006/112] tumačiti na način da, u vezi s pravom na odbitak, on pridaje različitú važnost slučajevima registracije u svrhu obračuna PDV-a, ili on dopušta državama članicama da pridaju različitú važnost slučajevima registracije, kao što se to čini u članku 97.a i članku 70. stavku 4. ZDDS-a?

2. Treba li članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 tumačiti na način da osoba koja je registrirana sukladno članku 214. stavku 1. točki (e) te direktive nema pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji je platila za usluge koje su joj isporučili porezni obveznici iz drugih država članica, ako isporuke tih usluga koristi kako bi isporučila usluge u drugim državama članicama, a ostvareni su ostali materijalni i formalni uvjeti za provedbu prava na odbitak?

3. Treba li članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 tumačiti na način da dopuštaju postojanje nacionalne odredbe poput članka 70. stavka 4. ZDDS-a, prema kojem osobe registrirane u svrhu PDV-a temeljem članka 214. stavka 1. točka (d) ili (e), a ne temeljem članka 214. stavka 1. točke (a) Direktive 2006/112, ni u jednom slučaju nemaju pravo na odbitak pretporeza?“

O prethodnim pitanjima

28 Svojim trima pitanjima, koja treba ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita protivili se ?lanku 168. to?ki (a) i ?lanku 169. to?ki (a) Direktive 2006/112 zakonodavstvo države ?lanice koje spre?ava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na podru?ju te države ?lanice, da u toj državi ?lanici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je pla?en za usluge koje isporu?e porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama ?lanicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama ?lanicama razli?itima od države ?lanice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan jer je on identificiran u svrhu PDV-a na temelju jednog od dvaju slu?ajeva iz ?lanka 214. stavka 1. to?aka (d) i (e) Direktive 2006/112.

29 Prije svega treba precizirati da ?lanak 214. stavak 1. to?ke (d) i (e) Direktive 2006/112 obuhva?a slu?aj u kojem porezni obveznik prima na podru?ju države ?lanice usluge za koje je obvezan platiti PDV na temelju ?lanka 196. te direktive i slu?aj u kojem porezni obveznik ima poslovni nastan na podru?ju jedne države ?lanice i isporu?uje na državnom podru?ju druge države ?lanice usluge za koje je PDV obvezan platiti samo primatelj u skladu s tim ?lankom 196. Iz odluke kojom se upu?uje prethodno pitanje proizlazi da je ta odredba prenesena u bugarsko pravo stavcima 1. i 2. ?lanka 97.a ZDDS-a.

30 Nadalje treba podsjetiti da na temelju ustaljene sudske prakse Suda temeljno na?elo neutralnosti PDV-a zahtijeva da se odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je pla?en odobri ako su zadovoljeni materijalni uvjeti, ?ak i ako porezni obveznici nisu udovoljili odre?enim formalnim uvjetima (presuda od 9. srpnja 2015., Salomie i Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, t. 58. i navedena sudska praksa).

31 Sud je tako?er presudio da je identifikacija u svrhu PDV-a, predvi?ena ?lankom 214. Direktive 2006/112, samo formalni zahtjev u svrhu kontrole koji ne može dovesti u pitanje, me?u ostalim, pravo na odbitak PDV-a ako su ispunjene materijalne pretpostavke za nastanak tog prava (presuda od 9. srpnja 2015., Salomie i Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, t. 60. i navedena sudska praksa).

32 Iz toga, me?u ostalim, proizlazi da porezni obveznik PDV-a ne smije biti sprije?en u izvršavanju svojeg prava na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je pla?en zbog toga što prije upotrebe robe ste?ene u okviru svoje oporezovane aktivnosti nije bio identificiran u svrhu PDV-a (presuda od 9. srpnja 2015., Salomie i Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, t. 61. i navedena sudska praksa).

33 Iz toga tako?er proizlazi da, *a fortiori*, nacionalno zakonodavstvo ne može sprije?iti poreznog obveznika da se koristi svojim pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je pla?en jer je identificiran u svrhu PDV-a na temelju jednog od dvaju slu?ajeva iz ?lanka 214. stavka 1. to?aka (d) i (e) Direktive 2006/112.

34 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da Direktivu 2006/112 treba tuma?iti na na?in da joj se protivili zakonodavstvo države ?lanice koje spre?ava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na podru?ju te države ?lanice da u toj državi ?lanici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je pla?en za usluge koje isporu?e porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama ?lanicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama ?lanicama razli?itima od države ?lanice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan, jer je on identificiran u svrhu PDV-a na temelju jednog od dvaju slu?ajeva iz ?lanka 214. stavka 1. to?aka (d) i (e) Direktive 2006/112.

35 Me?utim, iz odluke kojom se upu?uje prethodno pitanje proizlazi da se nacionalno zakonodavstvo može tuma?iti i na druk?iji na?in.

36 Naime, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se, s obzirom na to da se EBS zbog razine svojeg prometa više nije mogao koristiti sustavom izuzeća od poreza u Bugarskoj, on više nije mogao identificirati u svrhu PDV-a na temelju stavaka 1. i 2. članka 97.a ZDDS-a, nego se na njega, nasuprot tomu, morao primijeniti sustav „obvezne” registracije u skladu s člankom 96. ZDDS-a.

37 Čini se da iz toga proizlazi da se u svrhu PDV-a na temelju stavaka 1. i 2. članka 97.a ZDDS-a mogu identificirati samo porezni obveznici podvrgnuti sustavu izuzeća od poreza u Bugarskoj.

38 Ako je to tako, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev, koji je jedini ovlašten za tumačenje nacionalnog prava, trebalo bi preoblikovati postavljena pitanja i zaključiti da se ona u biti odnose na pitanje protivi li članku 168. točka (a) i članku 169. točka (a) Direktive 2006/112 zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

39 U tom pogledu treba podsjetiti da točka (a) članka 168. Direktive 2006/112 propisuje da, ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, on ima pravo u državi članici u kojoj provodi svoje transakcije odbiti od poreza koji je dužan platiti PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen u toj državi članici za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik.

40 Međutim, poduzetnik s poslovnim nastanom na području jedne države članice i koji se u toj državi koristi sustavom izuzeća od poreza ne može se koristiti pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen na temelju te odredbe. Naime članak 289. Direktive 2006/112 propisuje da porezni obveznici na koje se primjenjuje taj sustav izuzeća od poreza „nemaju pravo na odbitak PDV-a u skladu s člancima od 167. do 171. [...] te ne smiju iskazivati PDV na svojim računima”.

41 Nadalje, članak 169. točka (a) Direktive 2006/12 pobliže određuje da, uz odbitak iz članka 168. te direktive, porezni obveznik ima pravo odbiti PDV iz tog članka ako se roba i usluge koriste za njegove transakcije koje se odnose na aktivnosti iz drugog podstavka članka 9. stavka 1. te direktive koje se provode izvan države članice u kojoj treba platiti ili je plaćen PDV, a u pogledu kojih bi se PDV mogao odbiti da su bile provedene u toj državi članici.

42 Na temelju članka 169. točke (a) Direktive 2006/112, korištenje pravom na odbitak stoga ovisi o pitanju postoji li takvo pravo kada se sve te transakcije izvršavaju unutar iste države članice (vidjeti analogijom presudu od 22. prosinca 2010., RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, t. 32.). Sud je u tom pogledu presudio da se pravo na odbitak može primijeniti neovisno o okolnosti je li u drugim državama članicama izlazna transakcija stvarno podvrgnuta plaćanju PDV-a (vidjeti također analogijom presudu od 22. prosinca 2010., RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, t. 41.).

43 Međutim, ako se poduzetnik na kojeg se primjenjuje sustav izuzeća od poreza u Bugarskoj u toj državi članici ne može koristiti pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge isporučene u toj državi članici, jedan od uvjeta iz članka 169. točke (a) Direktive 2006/112 za korištenje pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge isporučene izvan te države članice također nije ispunjen.

44 Stoga treba zaključiti da članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

45 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da joj se protivi zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice da u toj državi članici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan jer je on identificiran u svrhu PDV-a na temelju jednog od dvaju slučajeva iz članka 214. stavka 1. točka (d) i (e) Direktive 2006/112. Nasuprot tomu, članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

Troškovi

46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009., treba tumačiti na način da joj se protivi zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice da u toj državi članici odbije pretporez koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan jer je on identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost na temelju jednog od dvaju slučajeva iz članka 214. stavka 1. točka (d) i (e) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162. Nasuprot tomu, članak 168. točku (a) i članak 169. točku (a) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162, treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice koje sprežava poreznog obveznika s poslovnim nastanom na području te države članice i na kojeg se ondje primjenjuje sustav izuzeća od poreza da se u toj državi koristi pravom na odbitak pretporeza koji se mora platiti ili koji je plaćen za usluge koje isporučuje porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i koje se koriste za isporuku usluga u drugim državama članicama različitima od države članice u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan.

Potpisi

* Jezik postupka: bugarski